

deres Flid og Evner og deres Forhold paa Skolen. Og jeg tror, at hvis det ærede Medlem og det Parti, han tilhører, vil tage dette ud af Skolen, borttager de en Værdi, som jeg maa beklage, at det ærede Medlem ikke i højere Grad, end Tilfældet er, forstaaer at værdsætte.

Det ærede Medlem talte om, at man her i Stor-København ikke havde noget imod paa dette Omraade at være ligesom en Forsøgsmark. Han tænkte sig Muligheden af, at den Ordning, som indstiftes ved dette Lovforslag, hvis det ophøjes til Lov, ogsaa kunde forplantes til det øvrige Land, hvis den i det hele taget viste sig at være heldbringende. Men jeg skal sige det ærede Medlem, at det er netop Mangelen ved den foreslaaede Ordning, at den ikke kan praktiseres i det øvrige Land, men kun i Kommuner af en saadan Størrelse som dem, Talen er om her, fordi kun saadanne Storkommuner kan have et saa stort Antal af højere Skoler, at en saadan Ordning er mulig.

Jeg maa naturligvis takke det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen), fordi han med saa megen Velville udtalte sig om det Forslag, der blev stillet af Partiet Venstre i Folketinget. Jeg kom med Villie ikke ind paa en nærmere Omtale af dette Forslag, fordi det jo ikke foreligger for os her, og fordi jeg ikke fandt det opportunt at foregribe Mulighederne hverken til den ene eller den anden Side, ved at komme ind paa Enkeltheder i dette Forslag. Men naar den højtærede Minister her tillod sig at skildre Forslaget som fuldstændig umuligt, i enhver Henseende ubrugeligt, ødelæggende for alt offentligt Skolevæsen, ja saa synes det mig rigtignok, at den højtærede Minister skød langt, langt over Maalet. Og mon ikke den højtærede Minister med de kommende Forhandlinger for Øje burde anlægge en lidt anden Betragtningssmaade overfor de Tanker, der er kommet til Orde i dette Forslag? Jeg tror, at det vilde være klogere end at anvende Betegnelser af den Art, som det her er sket. Jeg maa have Lov til at tilføje, at lige saa forundret jeg blev ved at høre den højtærede Minister udtale sig i saa stærke Ord, som Tilfældet var, om det af Venstre i Folketinget stillede Forslag, lige saa lidt forbavset blev jeg over at høre den ubetingede og absolutte Tilslutning til Socialdemokratiets Stilling til den private Skole, som den højtærede Minister gav Udtryk for. Jeg forstaaer saa udmærket godt, at man føler Trang til Forsikringer af den Art paa Baggrund af den Situation, som for nylig er etableret.

Den højtærede Minister kunde ikke modtage nogen Bebrejdelse i Anledning af, at der var hengaaet saa lang Tid, efter at Situationen for de højere Skoler var blevet oplagt, til Kommissionens Nedsættelse. Jeg maa have Lov til at sige, at jeg har heller ikke rettet nogen Bebrejdelse mod den højtærede Minister i den Anledning. Jeg er gaaet ud fra, at der maatte være gode Grunde for denne Udsættelse fra Marts til September med Etableringen af denne Kommission, men jeg havde ganske vist tænkt mig, at det var bedre Grunde end dem, som den højtærede Minister nu fremdrog, og blandt hvilke jo Sommerferiens Indtræden spillede en meget afgørende Rolle. Den højtærede Minister fandt det overraskende, at det Udvalg, som var nedsat til Behandling af Sagen, saa hurtigt naaede til en enstemmig Indstilling, og ogsaa jeg vil udtale min store Beundring for det Arbejde, der er blevet udført i denne Kommission eller dette Udvalg, og min store Glæde over, at det er lykkedes gennem dette Udvalgs Forhandlinger at naa til en Overenskomst, thi det maatte jo være og var absolut Betingelsen for, at vi overhovedet kunde komme ind paa Forhandlinger, som ventelig vil kunne sætte Frugt i en endelig Ordning. En endelig Ordning er jo i Virkeligheden i en meget nær Fremtid en Nødvendighed, selv om det ikke kan siges at være nødvendigt, at den endelige Ordning kommer, inden denne Rigsdag slutter sit Arbejde.

Den højtærede Minister henviste mig til at læse dels Folketingsudvalgets Betænkning, dels Motiverne til Lovforslaget, saaledes som det er forelagt i det høje Folketing. Jeg maa dertil svare, at disse Oplysninger har jeg gennemlæst, og de var mig ogsaa præsentere. Jeg var ganske paa det rene med, hvilket Tal af Skoler der er Tale om, hvilke man tænker sig at overføre til det offentlige, og hvilke der ønsker at være private. Men det, jeg ønskede Oplysning om, var, hvorledes den højtærede Minister i det hele taget havde tænkt sig Formerne for denne Overgang, om han kunde oplyse noget om, hvorvidt man alene tænkte sig Gymnasieskoler overført til Staten — Staten har jo hidtil kun haft saadanne —, eller om man ogsaa tænkte sig, at der skulde kunne oprettes Stats-Mellemskoler her i Stor-København, og om man havde nogen som helst Opgørelse af, hvad Overtagelsen af saadanne Skoler med Bygninger, Materiel o. s. v. vilde komme til at andrage. Jeg ved meget vel, at af flere af de Skoler, her er Tale om, er der givet Oplysning om, hvad